

gen af det danske velfærdssamfund skal nu i højere grad ske ved egne kræfter.

Derfor har såvel regeringen som Folketinget brug for at bygge bro mellem danskerne i forholdet til Europa. Vi har brug for en ny dialog mellem den halvdel af danskerne, der stemte nej, og den større del af danskerne, der sagde ... Jeg beklager. Jeg beder om, at det bliver rettet i Folketingstidende.

Men dialog har vi brug for mellem den halvdel af danskerne, der sagde ja, og den større halvdel, der sagde nej. I de kommende måneder er det op til os selv at vise resten af Europa, at det danske nej til euroen ikke er et nej til Europa. Vi vender ikke ryggen til, og vi ønsker ikke, at Europa vender ryggen til os. Nu gælder det om at holde sammen i Danmark og samarbejde det bedste, vi har lært.

Der er tre grundlæggende betingelser, som er forudsætningen for de kommende års politiske arbejde. For det første: Resultatet af folkeafstemningen den 28. september år 2000 vil vi alle respektere fuldt og helt. Det indebærer en række konsekvenser for, hvad vi kan og hvad vi vil i EU.

Den anden grundlæggende betingelse for vort arbejde er globaliseringen og den ny internationale økonomi. Danmarks afhængighed af omverdenen er i dag større end nogen sinde.

Uanset udfaldet af folkeafstemningen i torsdags er de konstante internationale forandringer en realitet. Vi kan ikke slippe uden om det. De er der, og de vil være et livsvilkår for Danmark i fremtiden både som en kilde til vores velfærd og velstand og i form af et pres på vores velfærd.

Den tredje grundlæggende betingelse for vores arbejde, ja, det er os selv i Danmark, vores værdier, vores sammenhold, vores egen politiske vilje og handlekraft og evne til samarbejde, vores økonomiske styrke i samfundet, som jo er fundamentet for vores nye fremskridt. Det er regeringens hovedmål at gøre vort samfund stadig mere holdbart over for de forandringer, som kommer såvel indadtil som udadtil.

Regeringen fremlægger i dag ved siden af min mundtlige redegørelse vores supplerende regeringsgrundlag samt det skriftlige lovprogram.

Vi står netop nu i et af de øjeblikke i historien, hvor verdenssamfundet er i gang med at forandre sig fundamentalt.

De omvæltninger, vi oplever netop nu, kan måle sig med skiftet fra landbrugssamfund til

industrisamfund. Vi er på vej ind i en ny økonomi, den globale videnøkonomi.

Regeringen har ofte slået fast, at vi ønsker at sikre det holdbare samfund, et bæredygtigt samfund med både udvikling og balance og med klare rettigheder og klare pligter for os alle i Danmark.

Nu er det globale samfund en realitet med alle de krav om hurtige forandringer, det stiller til os: en videnøkonomi, som er drevet frem af ny teknologi, en økonomi, som ikke kender til nationale grænser, og hvor selv de mest danske af de danske virksomheder fusionerer med udenlandske konkurrenter, hvor forandringer kommer hurtigere og hurtigere – i IT-virksomheder taler man om internetår, som varer 3 måneder – og hvor den vigtigste styrke er viden og kreativitet.

For at vi kan klare os i den verden, kræver det stærke, konkurrencedygtige virksomheder med veluddannede og motiverede medarbejdere og stor sammenhængskraft i vort samfund.

Men udviklingens pris må ikke blive rovdrift på vores naturressourcer. Udviklingens pris må heller ikke være, at mennesker smides ud i en økonomisk centrifuge, udstødes og opgives. Regeringens vision for det 21. århundrede er, at vi skal møde disse udfordringer med rank ryg, bevågenhed om de særlige muligheder, vi har for at præge udviklingen ude og skabe det holdbare samfund hjemme.

Vi ønsker arbejdspladser, velstand og trykthed for alle, vi vil bekæmpe de kræfter, der skaber udstødning og ny social ulighed. Vi skal bekæmpe magtesløsheden, forhindre splittelse, forhindre polarisering i vort eget samfund og bidrage til den internationale solidaritet. Vi skal sætte borgerne i centrum i forhold til den offentlige sektor, fremtidens velfærd og globaliserings udfordringer. Vi skal sikre mulighed for kreativitet, dynamik, forandring og fremgang.

Derfor vil vi holde fast i det stærke samfund, der sætter rammer, lægger bånd på markeds kræfternes frie spil og leverer velfærdsservice og trykthed til borgerne uafhængigt af deres private pengepungs størrelse.

Samfundets regler og intentioner og institutioner skal altid tjene borgernes interesser. Vi skal gøre op med systemtænkning, der sætter borgerne og de ansatte i kasser og låse og gør det vanskeligt at få sin borgerret.

Fremtidens velfærdssamfund skal formes i et partnerskab mellem borgere, virksomheder og politikere: aktive borgere, der engagerer sig i